

PASTÝŘ

FARNOSTI
SVATÝCH VOJTĚCHA
A CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

Ročník 29

Číslo 2

25. 12. 2023

Na Bohu se mi líbí, že svoji štědrost neprojevuje jen o Vánocích...

Pavel Kosorin

Drazí přátelé,

slavíme dny Vánoc a tradičně je to čas radosti, který má v sobě nádech romantiky a pohody. Samozřejmě, vnější efekty působí na naše smysly a člověk se nechá unášet záplavou světél a vůní a také zaužívaných tradic. Vánoce mají svoje kouzlo, zvláště pro ty nejmenší. Když jsem uvažoval nad tím, co znamenají Vánoce pro mě osobně, tak mě napadla myšlenka, že pro nás kněze začínají Vánoce po Vánocích. Letos to bude obzvlášť náročné. Ale přesto je to jenom takové uvědomění si služby a osobní zaangażovanosti. Myslím si, že nesmírně důležité je vnímat poselství Janova prologu, kde se píše o Slově, které se stalo tělem, aby přebývalo mezi námi. Tato věta je hodně používaná, je dokonce součástí modlitby „Anděl Páně“, a přesto právě proto se nám stává nějak všední a proběhneme ji jenom tak, jako něco obvyklého. Pojdme se aspoň krátce zamyslet nad tím, co v sobě obsahuje.

Věčné Slovo - Kristus v čase přichází na tento svět. Už to není jenom neosobní a vzdálené Aristotelovo logos. Ale je to konkrétní osoba Ježíš, která v čase a době, poměrech politických a společenských, vstupuje do dějin lidstva. Do běžné izraelské rodiny se rodí dítě, ale to dítě v sobě nese božskou přirozenost v jednotě Boha a člověka. Bůh na sebe bere lidské tělo. Toto tělo prožívá veškerou lidskou bídu, cítí hlad, žízeň, bolest, nemoc, touží po lásce, pochopení a přijetí. Bůh není daleko od nikoho z nás, ale ve všem je nám podobný, kromě hříchu. Na druhé straně zakouší právě naše osobní zlo a krutost. Ježíš vstupuje do vztahů a všechno, co v nich prožívá, přepojuje s Otcem. Jakoby volal do všech stran: „Adame, vylez, už nemáš důvod se skrývat, přišel jsem tě ne obviňovat, ale

zachránit.“ Bůh v těle nám rozumí a my rozumíme jemu, protože fyzicky cítíme jeho dotek a objetí a ten neskutečný dar lásky, kterou nám přinesl a která dostává konkrétní podobu v každém, koho se Ježíš dotýká.

Druhým momentem je Boží přebývaní. Nejde tu jenom o časově omezené přebývaní Krista na zemi. On zůstává, a to v různé podobě. Očima víry ho cítíme a vidíme v slově a Eucharistii. Mluví k nám a dává se nám jako dar. Někdy v minulosti se v církvi vyskytovala kázání, kde se dost bilo do těch, co právě jednou v roce přišli na mši a na přijímání. Mohli bychom o tom polemizovat, ale chci říct s velkou vážností, že On je darem i jednou v roce, ten dar nezmenšuje svou hodnotu. Člověk dozrává a dozrává i jeho vztah k Bohu. Děkuji i za ty, kteří si aspoň o Vánocích uvědomí, že Slovo přebývá mezi námi.

Jeho tajemné přebývaní je také v každém z nás. Toto bych chtěl hodně zdůraznit. Když vnímám druhého člověka jako toho, v kterém je přítomen Bůh, tak jsem zván s ním budovat vztah. Vánoce jsou o vztazích. Snažme se to vnímat v plné míře. Nervozita a okolnosti nás někdy přemůžou, ale musíme pochopit, že člověk je důležitější než všechno ostatní. Jaké jsou to Vánoce v tiché a našťavané rodině, jaká je to oslava, kde to nezvládneme s alkoholem a podobně. O Vánocích by naší výzdobou neměly být slzy, ale úsměv. Bůh nás přišel potěšit a říct nám, že už více nejsme otroci, ale Boží děti.

Přeji Vám požehnané svátky, radost, pokoj a zdraví a s novou nadějí vykročme do nového roku. Na Vaše úmysly a za Vás všechny obětují mši svatou ve 22 hodin na Štědrý den. To je můj vánoční dárek pro Vás všechny. Ať Vám betlémské Dítě zehná.

o. Marian

Pastýřský list na 4. neděli adventní

Milé sestry a milí bratři,

prožíváme další Štědrý den našeho života. Vzpomínám si, že za mého mládí se u nás doma říkalo, že v tomto čase mají lidé dveře domu zavřené, aby je nikdo nerušil při slavnostní hostině. To prý ale neplatilo na faře, kde bylo neustále otevřeno pro případ, že by někdo potřeboval pomoc. Nikdy jsem nezjišťoval, zda tomu tak skutečně bylo. Snad byla taková praxe možná dříve, kdy nebyl kněz na faře sám. Každopádně bychom si z uvedeného mohli něco vzít i my ve vztahu k příbytku svého srdce. Ten má zůstat během Štědrého dne otevřený nejen pro ty, od nichž budeme přijímat telefonáty a smsky, ale především pro Ježíše, který chce přebývat s námi.

Kéž se smýšlením podobáme králi Davidovi, když pronesl: Já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten. Kéž i my zatoužíme na prahu vánočních svátků po tom, aby Hospodin zůstal v srdci

každého z nás! Kéž dokážeme spolu s Pannou Marií odpovědět na Boží volání: Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova. Marně bychom hledali někoho jiného, komu bychom se mohli plně a bez obav odevzdat než Bohu, který je věrný a vždy nablízku.

Přeji každému z Vás, bratři a sestry, Vaším rodinám a přátelům požehnané a milostiplné prožití svátků Kristova narození. Zůstaňme spojeni ve vzájemné modlitbě.

S požehnaním spolu s biskupem Antonínem a Josefem Hrdličkou

+Josef Nuzík

Vánoce - světlo do našeho života...

Ježíš řekl:

"Já jsem světlo světa: kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě,
ale budete mít světlo života."

(Jan 8, 12)

Ježíš, světlo světa, přináší světlo a spásu

- do temnot narušených vztahů
- do temnot nepřijetí
- do temnot opuštěnosti
- do temnot neúspěchu
- do temnot nespravedlnosti
- do temnot nemocí
- do temnot beznaděje
- do všech temnot, kam je zván

"Zvěstujeme vám velkou radost:

I pro vás se v Betlémě narodil
Spasitel Kristus Pán."

(Lk 2, 11)

Ze srdce Vám přejeme a vyprošujeme
pokojné a láskyplné vánoční svátky
a požehnaný nový rok...

redakce Pastýře

VÁNOCE

Bůh nepřichází vládnout

Postavy ve vánočních betlémech jsou mnohdy zobrazované v oděvech a u staveb různých národů. Symbolizují tak, že člověk je pozván k Bohu, abychom mohli obdržet jeho nabídku naplněného života a spásy. Ježíš totiž přišel na zem v konkrétnosti jednoho národa, aby zachránil každou ženu a každého muže všech kultur a národností. Stal se maličkým, abychom ho mohli přijmout a obdržet dar Boží něhy.

O Vánocích se Bůh nezjevuje jako vládce shlížející shůry, nýbrž poníží se, aby žil a sloužil nám jako malý a chudý společník na naší životní pouti. A my se mu můžeme podobat tím, že budeme žít pro druhé lidi... Chcete-li tedy prožít opravdové Vánoce, nezapomínejte na to, že Bůh přichází, aby byl s námi, a prosí nás, abychom se starali o lidi kolem sebe, zejména o ty nejchudší, nejslabší a nejkřehčí. Takto totiž sám Ježíš přišel na svět a jesličky nám to připomínají.

Vánoční symboly, zejména jesličky a ozdobený stromek, nás navracejí k jistotě, která naplňuje naše srdce pokojem, k radosti z toho, že Bůh se vtělil a přišel k nám na zem: žije s námi, dává našim dnům rytmus naděje. Stromček a betlém nás uvádějí do typické vánoční atmosféry, která je součástí dědictví našich společenství: atmosféry něhy, sdílení a rodinné blízkosti. Neprožíváme falešné, komerční Vánoce! Dejme se obklopit Boží blízkostí, která je slitovná a laskavá, vánoční atmosférou, kterou do našich srdcí vleává umění, hudba, písně i tradice.

promluva papeže Františka z 10.12.2021

Nejlepší a nejsilnější zbraň k dobytí nebe je trpělivost ve zkouškách.
sv. Terezie z Avily

NĚKDO, KOMU SE MŮŽEME ODEVZDAT

**A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.
Spatřili jsme jeho slávu, slávu,
jakou má od Otce jednorozenný Syn, plný milosti a pravdy.**
Jan 1, 14

Na Boží hod vánoční začnu citací anglického spisovatele G. K. Chestertona: "Člověk začne žít teprve od okamžiku, kdy najde něco, co je mu dražší než život." Ježíš nám ve svých výročích o Božím království sdělil, čemu bychom mohli dát přednost před vlastním životem – a fungovalo by to! Bible končí slovy, že jsme povoláni být lidmi, kteří by mohli říci "Přijď, Pane Ježíši" (Zjevení 22, 20), kteří by mohli do svého života přivítat něco většího než běžné záležitosti a žít v Božím "Velkém obraze". Všichni musíme prosit o to, aby nám byla dána milost, abychom před svým nepatrným životem dali přednost něčemu jinému, protože nám byl nabídnut sdílený život, život v jednotě, věčný život, Boží život, který se stal v tomto světě viditelný právě v Ježíši. V takové životě se neoctneme díky tomu, že se budeme chovat korektně. Octneme se tam tehdy, když umožníme spojení. Je to jako volně přístupné bezdrátové spojení!

Království Boží lze konečně ztotožnit se samotným Pánem Ježíšem. Když o tomto Božím hodu vánočním řekneme "Přijď, Pane Ježíši", dáváme přednost jeho panování před jakýmkoli jiným systémem loajality nebo před jakoukoli jinou sférou hodnot a norem. Je-li Pánem Ježíš, potom jím není císař! Je-li Pánem Ježíš, potom jím není ekonomika ani trh akcií! Je-li Pánem Ježíš, potom jím nejsou můj dům, ani majetek, ani rodina či práce! Je-li Pánem Ježíš, potom jím nejsem já! Tyto mnohaúrovňové důsledky byly naprosto jasné obyvatelům římské říše v prvním století, protože věta "Císař je pán!" byla testem loajality k říši a jakousi politickou nárazníkovou nálepkou (jaké se lepí v Americe na nárazníky aut a je na nich napsané poselství vztahující se obvykle k majitelově politické, náboženské nebo jiné příslušnosti; pozn. překl.). Oni i ostatní věděli,

že nutně změnili svou "příslušnost", když přijali Ježíše jako Pána namísto římského císaře jako svého spasitele.

Všichni v podstatě hledáme někoho, komu bychom se mohli odevzdat, něco, čeho bychom si cenili víc než svého života. A zde docházíme k úžasnému překvapení: Bůh je ten jediný, komu se můžeme odevzdat, aniž bychom ztratili sebe. Je ironií, že ve skutečnosti právě tehdy sebe *najdeme*, nyní ve zcela novém významovém poli. Něco podobného se nám v životě děje v menším měřítku, když se velmi zamilujeme. Vždycky je to však skok víry dopředu v čase. Nikdy si nejsme předem jisti, zda to je pravda. Určité je to "v rozporu se zdravým rozumem", ale je to zaslíbení, které přišlo na svět právě o Božím hodu vánočním, zaslíbení "plné milosti a pravdy". Tímto darem zcela nám daným, který si může vzít zdarma a jednou provždy úplně každý v celém stvoření, je Ježíš. Tento kosmický vzkříšený Kristus je opravdu *volně bezdrátově přístupný* a jediné, co musíme udělat, je připojit se.

Lidstvo má napříště právo vědět, že je *dobré být člověkem*, že je *dobré žít na této zemi*, že je *dobré mít tělo*, protože Bůh si v Ježíši zvolil lidství a přitakal mu. Nebo jak říkáme my františkáni: "Vtělení je již i vykopením." Problém je vyřešen. A teď jděte a maximálně si užijte všechny zbývající dny. Nejen že je "vždycky advent", ale každý den teď může být Vánoce, protože ten, o němž jsme si mysleli, že na něj čekáme, už *jednou provždy* přišel. Dnes jen "okuste a vizte, jak dobrý je Hospodin" (Žalm 34, 9).

Richard Rohr
Očekávání Vánoc

JAK SE ZMĚNILY HODNOTY ŽIVOTA

Hodnotový svět po celé generace znal tzv. sedmero hlavních hříchů:

pýchu, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídnost a lenost.
Postupem času se jejich obsah proměnil do dnešní podoby:

- z pýchy se stalo **zdravé sebevědomí**
- z lakomství **zákon ekonomiky**
- nestřídnost se povýšila na **vyšší úroveň**
- závist v **boj o spravedlnost**
- hněv v **zdravou reakci na nekorektní jednání druhých**
- smilstvo v **prevenci proti neurózám**
- lenost se proměnila ve **výraznou a chronickou tendenci odkládat plnění povinností a úkolů na pozdější dobu**

Díky této moderní nomenklatuře zbavil se starý kontinent těžkých hříchů. Připočteme-li k tomu ještě jiné, dnes už málo známé, skoro archaické pojmy jako:

- hulvátství, které se změnilo ve **svobodu projevu**
- okrádání definované jako **svobodný trh**
- zanedbanou výchovu dětí jako **tvorbu vlastního názoru potomstva**
- neúctu k tradici proměněnou ve **vítězství zdravého rozumu**
- likvidaci pozitivních hodnot jakožto **zbavení se předsudků**

Nacházíme se ve známém prostředí uprostřed Evropy. K tomu dodám, že:

- svoboda se povýšila na **svévůli jednotlivce**
- tolerance se proměnila v **ustupování zlu**
- korektnost v **povinný názorový koridor**

P.T. Jaroslav Maxmilián Kašparů
(internetový zdroj)

Mlčení

Mlčení je tichost.

Když neodpovíš na urážku.
Když přehnaně neuplatňuješ svoje nároky.
Když ponecháš Bohu, aby bránil tvoji čest.

Mlčení je milosrdenství.

Když nevyjevuješ chyby bližního.
Když odpouštíš bez pátrání po pohnutkách chybujícího.
Když nesoudíš, ale modlíš se za hříšníka.

Mlčení je trpělivost.

Když snášíš trápení bez nářků.
Když nehledáš zbytečnou útěchu u lidí.
Když nezasahuješ přehnaně,
ale čekáš, aby semeno klíčilo pomalu.

Mlčení je poníženost, pokora.

Když neupozorňuješ na sebe, ale chceš, aby vynikli jiní.
Když trpíš, aby si tvoje chování třeba i nesprávně vysvětlovali.
Když necháš jiným slávu za nějaký čin, na kterém máš i ty podíl.

Mlčení je víra.

Když mlčíš, protože věříš, že Bůh je Pánem dějin.
Když se vyhýbáš hluku světa, abys žil víc s Bohem.
Když nehledáš soucit, neboť ti stačí, že Bůh o tobě ví.

Mlčení je adorace.

Když vezmeš kříž a neptáš se,
proč zrovna já?

Kde je láska, tam se dějí velké věci, kde se nic neděje, je to proto, že tam není láska.
sv. Ignác z Loyoly

Pojďme až do Betléma a podívejme se, co se tam stalo

Skončil advent, v letošním roce byl jedním z nejkratších, protože čtvrtá adventní neděle připadla na Štědrý den, celá adventní doba trvala jen 22 dnů. Zapálili jsme poslední adventní svíci a očekáváme „Narození Ježíše Krista“. Bůh k nám přichází v tichu noci do Betlémské jeskyně jako Dítě, které vztahuje své ručky ke každému člověku, usmívá se třeba i na zločince, na každého, i toho nejposlednějšího člověka. Bůh přichází pro každého člověka, protože nás miluje. On přichází, aby nás všechny spasil. Na počátku světa je Boží dobrota, Bůh vidí, že každé dílo jeho stvoření je dobré, když stvoří člověka, říká, že je to velice dobré. Krásu, kterou Bůh vtiskl svému dílu, člověk znetvořil svým hříchem, lidská bytost se stává zkaženým tvorem, schopným šířit ve světě zlo a smrt. Do této lidsky neřešitelné situace přichází Bůh. Přichází z lásky, protože hříchem nastala mezi člověkem a Bohem obrovská propast, kterou sám člověk nedokáže nijak překonat, a kterou může překlenout jen Ježíšova oběť na kříži. Skrze Boží lásku k nám se Ježíš stává člověkem, aby mohl zachránit celé lidské pokolení. Bůh činí to, co je pro lidskou slabost pro člověka nemožné. Bere na sebe lidskou přirozenost, aby na lidském těle mohl být odsouzen hříchem. Skrze Ducha Svatého přijímá tělo z Marie Panny a stává se člověkem.

Právě, když se naplnil čas, přichází nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Všichni se šli dát zapsat, každý do svého města. Také Maria se svým snoubencem Josefem putují do Betléma, aby se šli dát zapsat, protože Josef byl z rodu Davidova. Všude je plno lidí a Marie s Josefem nenacházejí místo, kde by mohli přenocovat. Uchylují se do jeskyně, která slouží také jako stáj. Právě v tuto noc se v tichu stáje narodí děťátko Ježíš přichází na svět jako malé bezbranné dítě, které je obklopeno jen láskou svých rodičů. On, Pán Pánů a Král Králů, přichází nepozorován a nečeká jej žádná velká pozornost, nevtají ho davy lidí. V evangeliu se píše:

V té krajině byli pastýři a v noci se střídali na hlídce u svého stáda. Náhle u nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich velká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“ Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“ Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, užasli nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.“ (Lk 2,8-20)

Co každému z nás přináší takový vánoční pohled do betléma. Oslovil mě článek, který jsem četla, proto se chci o některé myšlenky s vámi podělit. Arcibiskup Jan Graubner ve svém článku Vánoční pohled do betléma napsal: (vybráno z jeho článku). Každému se líbí tichá harmonie a pohoda svaté noci. Rádi bychom ji přenesli do našich životů. Středem celé scenérie je malé dítě. To malé dítě je ze všech nejchudší, nemá nic než plénky, a přece je důležitější než všichni. Právě v betlémě vidíme krásnou lásku tolika lidí, kteří nemyslí na

sebe, ale jsou uchvázeni malým dítětem, k němuž spěchají a s ním se dělí o svůj majetek. Nehledí na sebe, ale na dobro toho Novorozence. Jejich pokora se nevymlouvá na chudobu, ale dává z mála; neschovává se za nedostatek talentu, ale zpívá z radosti a pro radost. Ježíš přitahuje a probouzí touhu po následování,

protože vyzařuje lásku. A láska napodobuje a připodobňuje se. Jenom nespěchejme a sami najděme nové zalíbení v podobném postoji, abychom vnímali pokoření všemohoucího Boha, který se pro nás stal slabým člověkem. Slovo se stalo tělem. Opustilo slávu nebe a vzalo na sebe náš osud. Přišlo nás vykoupit z otroctví hříchu a nabídnout nám nebeské dědictví. Bůh se stává člověkem. Musím mlčet, naplňuje mě úžas. Této idylce se může přiblížit každá rodina, v níž vládne láska, kde nejsou lidé slepí a dovedou vidět ty druhé, vidět jejich kvality a žasnout. Bez obdivu nedokážeme milovat, protože to, co v našich očích nemá cenu, nevzbuzuje zalíbení, neprobouzí lásku. Bez obdivu necítíme vděčnost a cítíme se chudí, někdy nespokojení a ukřivdění. Cesta ke štěstí je jednoduchá: umět vidět a žasnout, nebát se děkovat, mnoho děkovat. Obdiv probouzí úctu, která chrání lásku. Bez úcty je láska ohrožená. Mnoho záleží na úhlu pohledu. Člověk namyšlený, který se dívá na druhé spatra, který si myslí, že mu ti druzí nesahají ani po kolena, si bude těžko druhých vážit. Kdo dovede vidět očima víry, ten ví, že všichni v rodině byli stvořeni k obrazu Božímu, už od křtu jsou chrámem Ducha Svatého, a ví, že jak se chová k druhým, tak se chová k Bohu. Úcta dělá naše vztahy ušlechtilými a vede nás k takovému ovládnutí, že nezraňujeme, neurážíme, nemluvíme o chybách jiných.

Tolik z tohoto článku. Myslím, že je dobrou inspirací pro každého z nás.

Ještě takové malé ohlédnutí za Tříkrálovou koledou.

Když jsme před 23 lety s naší charitou, která byla v té době jen charitou dobrovolníků, začínali Tříkrálové koledování, začátky byly opravdu velice těžké. Náš otec Zapletal nás sice podporoval, ale neměli jsme podporu od ostatních duchovních správců. Všechno jsme si museli zajišťovat v našem volném čase a práce bylo až nad hlavu. Také koledníky a vedoucí skupinek jsme velice těžko sháněli, všechno bylo opravdu velice těžké. Mnohde nás ani nepřijímali. Ale bylo to Boží dílo a každé Boží dílo se rodí v těžkostech. Dnes vidíme, že požehnání, které jsme přinášeli do všech míst, kam jsme přišli, přineslo veliký užitek. Vidíme, že se mnozí přidali, protože sdílejí hodnoty, které sbírka přináší. Porozuměli, proč překonat lenost, ostych, zimu, nepohodlí a únavu Tříkrálové koledy. Pochopili, že naopak tato oběť obdarovává, naplňuje radostí, že můžeme přinášet Ježíše všude, kde přijdeme. Že každé přání může potěšit, také často lidi osamělé nebo opuštěné, že každý člověk má hodnotu. Také finanční prostředky, které koledování přináší, pomáhá na důležitých místech. Tříkrálové koledování je i evangelizací. Dnes je to opravdu jiné, Tříkrálová sbírka má také veřejnou podporu. Díky za to. Až se zase všichni koledníci vydají na Tříkrálovou koledu, ať je provází na cestě také dobré počasí, Boží požehnání, a ať pocítí, že i oni jsou touto službou obdarováni.

Ludmila D.

Bud' pevně přesvědčen o tom, že čím je duše milejší Bohu, tím více musí být zkoušena. Proto: odvahu a stále vpřed.
sv. Pio z Pietrelciny

MIKULÁŠ

V neděli 3. prosince přišla do našeho kostela vzácná návštěva – svatý Mikuláš s andělem Jarielem. Přinesli dětem pozdrav z nebe a také obdarovali všechny hodné děti – a že jich v kostele bylo – dárčky. Tímto za všechny děti milým nebeským hostům děkujeme a těšíme se zase příští rok na shledanou!

foto Hana Cvešperová

RORÁTY

Tak, jako v minulých letech, i letos se o adventních sobotách scházely děti s lucerničkami, aby společně s otcem Marianem přišly před oltář, zde na schodek položily své lucerničky a pak se účastnily rorátní mše svaté. Po mši svaté pak ochotné maminky a babičky připravily pro děti snídani, za což jim patří velké díky...

Dobré je udělat to, co záleží na mě, a dobré je snášet to, co na mě nezáleží – v tom je celá dokonalost.
sv. Maxmilián Maria Kolbe

Co kdyby zítra (vyprávění jedné babičky)

Byl Štědrý den pozdě večer a už jsme šli spát. Jak sladce se spí, když je člověk nasycený... nejenom sladkostmi, nasycený blízkostí těch, kteří jej milují, které miluje... Dům je provoněný vánočním stromkem a tolika pohádkovými vůněmi. A v tom slyším cupitání. Malá vnučka přišla ke mně do pokoje a ptá se: „Babičko, spíš?“ Mám sto chutí jí říct, že spím, a pokračovat ve štědrovečerním spánku. Ale lhát o Vánocích? "Babičko, pojď dát pejskovi jíst." Dostala pod stromeček překrásné malé štěňátko... vestička... pejska, který se umí smát tak, že z člověka odlétně špatná nálada, i kdyby jí měl kdovikolik. "Ono to počká do zítřka," říkám. "Přece se už dnes tolik najedl." Někteří pejsci žerou, jiní jedí. "Ale co kdybych do zítřka umřela?" "UMŘELA?" Horlivě kývá. Jeden prastrýček, kterého měla moc ráda a který k nám často chodíval, krátce před Vánoci opustil tento svět... Bylo to její první setkání se smrtí. Dodnes se s ním nevyrovnala. NECHÁPE... "Musím mu dát jíst... co kdybych v noci

umřela." "Neumřeš," říkám... a štrachám se z postele, abych dala vestíkovi jíst... A napadá mě... To dítě má před sebou čas, oceán času, možná sedmsedát, osmdesát let – a bojí se. Co kdyby se neudělalo něco, co se udělat musí.

A já? Co já? Ležím...potom, co jsme krmili pejska...ležím v tichounské štědrovečerní noci... a uvažuji. Napadá mě tolik věcí, které bych měla udělat, kdybych... dnes... i když jsem zdravá... JAKO SUPERŘÍPA... Štědrovečerní noc jako by oslovovala: "Proto jsi na světě, proto jsi... ještě... na světě, aby se stihlo to a to... a udělalo to... a... Aby se pojmenovalo, co by se mělo udělat, kdyby... dnešní noc... kdyby byla... poslední... POSLEDNÍ..."

Eduard Martin
Je tu přece Ježíšek

NOVÝ, RADOSTNÝ ZAČÁTEK

Ve snech se nám někdy objevuje dítě. V symbolické řeči snu to znamená, že v nás něco nového vyrůstá. Dítě je symbolem nerušené, prvotní představy, jakou si o nás vytvořil Bůh. Někdy se nám také zdá, že v náručí neseme zraněné dítě nebo že nám z náruče vypadlo. Nebo jsme na ně zapomněli a nechali ho kdesi samotné. To nás sen varuje, abychom s dítětem ve svém nitru zacházeli pečlivěji a svědomitěji. Tušíme, kdo jsme. Ale pak se znovu vracíme do svých starých rolí, ke svým starým vzorům. Dítě v sobě zraňujeme. Dítě ve snu je také symbolem nového začátku. Skutečnou podstatou vánoční radosti je toto: Bůh o Vánocích přichází s novým začátkem. Neomezuje nás už ani náš životní příběh, ani neštěstí v minulosti, ani naše sebezraňování, ani nevyplněné sny. Můžeme totiž zase znovu – a nově – snít svůj starý sen o naplněném životě. Minulost nám už nemůže překážet, když v nás Bůh všechno proměňuje a obnovuje. Papež Lev to v jednom ze svých vánočních kázání vyjádřil těmito slovy: "Dnes mohu začít zase znovu, protože se ve mně narodil Bůh v podobě dítěte." Nikdy není pozdě začít znovu. Vánoce nás povzbuzují, abychom se zbavili zátěže minulosti a odvážili se s radostí a důvěrou začít znovu.

VNITŘNÍ KLID A MÍR

O Vánocích prožívám vnitřní klid, když si představuji, že i mně se narodil Kristus. Když se pohroužím do svého nitra, nesetkávám se tam s všednodenními problémy, vnitřní rozervaností, nenaplněnými tužbami a vidinami, urážkami a zraněními. Cítím, že v mém nitru je místo plné klidu a pokoje, protože v něm přebývá Kristus. A právě na takovém místě mohu i já usilovat o sebepřijetí, mohu se snažit dosáhnout klidu ve svém vlastním životě. Z pocitu vnitřního pokoje pak také vycházejí mírumilovné úmysly vůči spolublížním. Tady není přáno nepřátelsky laděným úvahám ani hněvu a zlobě. Já sám nepokládám tento pokoj za výzvu, abych žil se všemi kolem v klidu a míru. Spíš myslím, že lidé kolem mě tak reagují na můj vlastní prožitek pokoje. Nemusím se tedy o klid starat, nemusím se snažit vytvářet pokoj. Pokoj je ve mně. A šíří se dál.

Anselm Grün Vánoční rozjímání

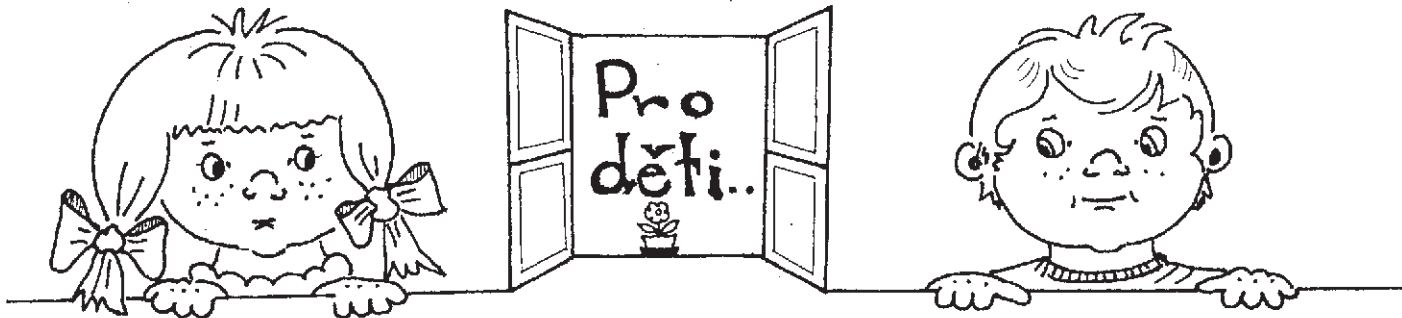
Na přelomu roku

Milosrdný Bože, končí starý rok.
Mám jej před sebou se vším,
co jsem v něm prožil.
Děkuji ti za všechno, cos mi v tomto roce daroval.
Získal jsem nové zkušenosti, jež mě obohatily.
Mohl jsem se setkat s lidmi,
kteří mi věnovali svou lásku.
Mohl jsem vytvářet a utvářet něco,
co se stalo pro druhé požehnáním.
Za to všechno ti děkuji.
Připomínám si ovšem i to, co nebylo až tak dobré,
ale nechci tu teď účtovat a rozdělovat všechno,
co bylo, na má dáti a dal.
Odevzdávám ti uplynulý rok.
Předávám ti jej.
Zříkám se hodnocení.
Ponechávám na tobě, aby proměnil to, co bylo,
a abys mi předal ovoce z minulého roku,
abych se z něj mohl živit v tom příštím.
Připomínáš mi, že čas plyne
a že doba mého života je omezená.
Dopřej mi na konci tohoto roku ohlédnout se
a prosit tě o to,
aby skončil dobře nejenom tento rok,
ale jednou také i můj život.

Anselm Grün Moje modlitební kniha

Bez velkých těžkostí není možné dojít k velkým věcem, proto musíme být připraveni na všechno.
sv. Jan Bosco

ZMATENÝ SERAFÍN

Stalo se to v tichém údolí zavlažovaném potůčkem, ve kterém rostla měkká tráva a voňavé byliny. Stáda se tam mohla napást do sytosti, zatímco si pastýř trhal kytičku na ozdobení košile nebo třeba za ucho. V noci tam pořádaly veselé koncerty místní žabky.

Údolí však leželo stranou, zastíněné skalami, takže nezahledlo jedinou

jiskřičku z blížící se komety. Ani pastýři, kteří tam zůstali přes noc se stády, by se tedy nedozvěděli o velké události, k níž došlo v Betlémě, kdyby za nimi nebyl vyslán serafín. Potíž byla v tom, že andělský tvor v samém rozrušení zapomněl, že se má chovat umírněně. Uprostřed noci se z ničeho nic zjevil pastýřům v plamenech a oslnivé záři, jako by z nebe upadl na zem kousek slunce. Lidé se vyděsili a utkali se schovat za nejbližší balvan, psi se rozštěkali a ovce se strachy schoulily k sobě. Serafínovi došlo, že přestřelil. Stáhl tedy světelnost na minimum, ale tentokrát to přehnal. Pro změnu teď vydával jen slaboučkou zelenkavou zář, takže vypadal strašidelněji než duch. Psi se s vytím schovávali pastýřům za zády a ovce, které opatrně otevřely jedno oko, když polevila silná zář, ho honem znovu pevně zavřely.

Serafína napadlo, že ty strašpytle nejlépe přesvědčí o svém původu i účely návštěvy hudbou. Naneštěstí hudebním nástrojem serafínů není flétna nebo harfa, ale trouba, a navíc stříbrná. Takový zvuk nikdo v údolí ještě neslyšel. Proto na něj psi, kteří nevynikají hudebním sluchem, odpověděli divokým vytím a stáda ovcí se rozvlnila jako moře za bouřky. A to nemluvíme o pastýřích, kteří se vyděsili, že nadešel den posledního soudu.

Serafína se zmocnil pocit marnosti. Zklamaně a bezradně opustil údolí, vypnul všechny světelné a zvukové efekty a dal se do přemýšlení. Netrápilo ho, že se ztrapnil, ale že k jesličkám nedorazí pěkných pár pastýřů, psů a vypasených stád.

Křídlem odháněl špatné nápady (jako třeba popadnout pastýře pod krkem a dovléct je do Betléma). Vtom si všiml, že spolu s nimi odlétá i hejna nočního hmyzu, který kolem něj tancuje. Rozbřesklo se mu: vytrhl si peříčko, namočil ho do svého světelného srdce a každého přítomného zástupce hmyzí říše označil malým světelným puntíkem. Jelikož spěchal, neměl jistou ruku a místo toho, aby se jim trefil na křídla, natřel jim břicha, nebo spíš zadečky. Zadíval se na své dílo. Světlušky, jako všechna zvířata, rozumějí řeči andělů; v dlouhém zástupu se vydaly do údolí, hrdé na své posláním létajících lampionků.

Jako první si jich všimli psi. Připadalo jim báječné, že můžou lapat mouchy i v noci. Potom je zaznamenaly ovce, kterým se líbila choreografie světluščího souboru. Teprve poté pastýřům začalo docházet, že se děje cosi zvláštního, a pustili se za tanečním průvodem světlušek.

A tak, milí čtenáři, vznikly světlušky. Jestli se divíte, proč se jejich světlo mihotá, jako by pulzovalo, vězte, že je to proto, že je serafín obarvil září svého srdce.

Piero Gribaudi Příběhy vánoční noci

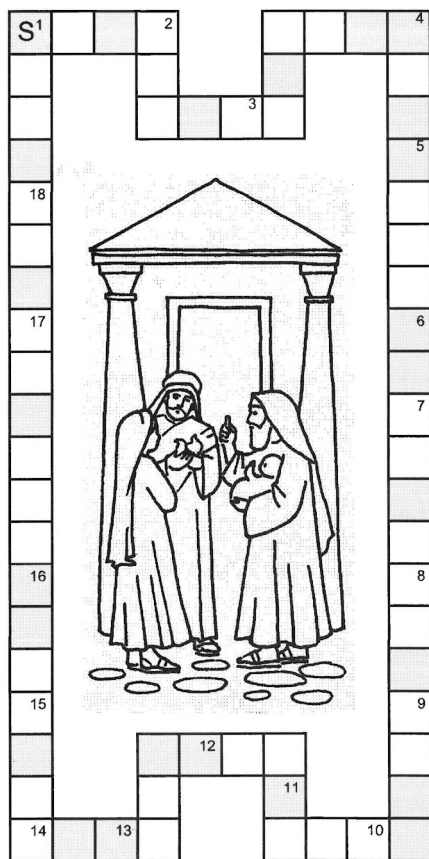
CO ŘEKL SIMEON

Když bylo Ježíšovi asi 40 dní, přinesli ho Josef s Marií podle Mojžíšova zákona do Jeruzaléma, aby za něj poděkovali Hospodinu. Byli tam také stařec Simeon a prorokyně Anna. Simeon mohl na vlastní oči vidět Mesiáše a chválil za to Boha. Řekl, že Ježíš je ... (dokončení v tajence.)

Návod k luštění:

Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku pak přečteš v šedých políčkách. Začni vlevo nahoře u písmene „S“ a postupuj ve směru hodinových ručiček.

- 1 – 2 noční pták
- 2 – 3 Boží posel
- 3 – 4 vzdušný dopravní prostředek
- 4 – 5 oháňka zvířat
- 5 – 6 horní stěna v místnosti
- 6 – 7 plák s krásným ocasem
- 7 – 8 nástroj k ručnímu pohánění lodky
- 8 – 9 co chrání sešit před ušpiněním a pomáčkáním
- 9 – 10 malomocenství
- 10 – 11 vozidlo na 4 kolech
- 11 – 12 boty obecné
- 12 – 13 na všech místech (příslovce)
- 13 – 14 ozvěna
- 14 – 15 prosklený otvor ve zdi
- 15 – 16 chyba
- 16 – 17 babička sv. Václava
- 17 – 18 první člověk v Bibli
- 18 – 1 znaménko odečítání v matematice

TAJENKA: _____

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Tři si povídají o tom, co udělají s vánočními odměnami. První říká: „Pracuji v německé bance. Z vánočních odměn si koupím auto a za zbytek pojedu na dovolenou.“ Druhý povídá: „Pracuji v Daimler Chrysler. Za vánoční odměny si nechám vybudovat bazén a za zbytek pojedu na cestu kolem světa.“ Třetí povídá: „Já pracuji na finančním úřadě a za vánoční odměny si koupím svetr.“ Ostatní se ho ptají: „A co zbytek?“ Finančák odpoví: „Zbytek mi na něj přidají rodiče.“

Pes pod vánočním stromčkem: „Teda! Pániček se na Vánoce vytáh! Který pes se může pochlubit, že mu na záchodě zavedli elektrické osvětlení.“

Baví se tři ženy, co daly manželům k Vánocům: „Koupila jsem manželovi věc, co udělá stovku za 10 sekund – je to Honda.“ „Já mu koupila věc, co udělá stovku za 5 sekund – je to Porsche.“ Třetí triumfuje: „Já mu koupila věc, co udělá 200 za sekundu – je to osobní váha!“

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě. Zeptal se předvedeného muže: „Za co jste tady?“ „Za předčasné vánoční nákupy.“ „To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“ „Dvě hodiny před začátkem otvírací doby.“

„Opravdu mi přineseš nové bubny?“ ptá se Pepíček Ježíška. Odpověď zněla: „Ano, protože tvoji rodiče letos opravdu moc zlobili.“

Výzva pro všechny známé, kterým jsem dal k Vánocům knížku: Do knihovny ji musí vrátit do konce února.

„Letos Vánoce nebudou!“ říká maminka Pepíčkovi. „A proč ne?“ zhroutí se Pepíček. „Řekla jsem Ježíškovi, že jsi byl celý rok hodný, a uměl smíchat!“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“ „A splnil ti přání?“ „Ano, koupil mi atlas hor.“

Malý Pepíček píše Ježíškovi: „Milý Ježíšku, celý rok jsem měl samé jedničky... Ne, to nemůžu napsat.“ A tak píše: „Milý Ježíšku, jelikož jsem byl celý rok hodný... Ne, to taky nemůžu napsat.“ Najednou ho něco napadne. Vyběhne z domu, vběhne do nedalekého kostela, tam vezme sochu Panny Marie, dá si ji do podpaží a běží s ní domů. Tam si sedne ke stolu a píše: „Milý Ježíšku, jestli chceš ještě někdy vidět svoji maminku...“

Dvě blondýny jdou do lesa pro vánoční stromek a jedna říká: „Tak co, našla jsi nějaký?“ Ta druhá odpoví: „Ne, nenašla, co kdybychom se na to vykašlaly a vzaly i ten neozdobený!“

www.alik.cz

„DNESKA JE FAKT HROZNÁ KOSA - NEMOHL BYSTE NÁM SEM TAKY TROCHU CVRKNOUT?“

Obraz Boha

Mladý novic namaloval Boha. Měl tvář vlídného starce, dlouhý sivý vous a na hlavě čepici citronové barvy. Ostatní novicové i starší mniši se tím bavili, až se za břicho popadali. Starému opatovi se však obraz líbil. Když mu ostatní oponovali, že Bůh by se zobrazovat neměl, řekl jim: „Jistěže máte pravdu. Bůh se nedá zobrazit, ale každý z nás v sobě nese nějakou představu Boha. Náš bratr věří, že muž s voussem stojí při něm a chrání ho a že poslal svého Syna, aby ho spasil. Vy si toho, kdo je nevyslovitelným tvůrcem nebe i země, představujete jinak. Dobrá. Tak mi tedy řekněte, kdo je Bůh? Víme to? Bůh je skutečně to největší tajemství, ale proč svému bratru bráníte v jeho vyobrazení touto formou?“ Pak vzal nějakou knihu a povídá: „Bratři, poslouchejte, co píše o Bohu Jan Damašský, ať pochopíte, že všechny lidské představy o Bohu jsou jenom bludičky našich přání: Bůh není nic existujícího. Božstvo je tedy nekonečné a nepochopitelné. Jediné, co je v něm pochopitelné, je jeho nekonečnost a nepochopitelnost.“

Rada pouštního mnicha

Jeden mladík přišel za mnichem do pouště, aby se ho zeptal na pár věcí o svém životě. Vědělo se, že starý mnich vidí do lidských srdcí, a proto každému vhodně poradí. „Otče, plánuji si postavit dům. Co myslíš, má mít dvě koupelny, nebo tři?“ „Dvě nebo tři koupelny?“ zeptal se udiveně mnich. Mladík znejistěl: „Ehm, chci v domě vybudovat výtah.“ „Výtah?“ mnich se podívil ještě víc. Mladík myslel, že mu mnich dobře nerozumí: „Mám stavět dům z cihel, nebo z tvárnic?“ „Chlapče, k čemu ti takový dům bude? Pokud nestavíš srdcem, nemá to cenu,“ řekl laskavě stařec. Mladíka to zaskočilo, ale ptal se dál: „Chci navštívit krajiny, kde jsem ještě nebyl. Mám cestovat lodí, nebo letadlem?“ „Chlapče, nemusíš cestovat nikam. Nejdůležitější cesta vede do tvé duše.“ To už bylo na mladíka dost. Přišel se s moudrým mužem poradit, jak by mohl co nejlépe sladit své plány, a on mu je všechny nabourává. Přesto se ještě zmohl na další otázku. „Chtěl bych...“ Ani nedořekl, když mu starý mnich vstoupil do řeči: „Nejlépe uděláš, když nebudeš chtít nic.“ Mladík vyskočil a zlostí vykřikl: „Ty lháři! Považoval jsem tě za mudrce, a ty jsi obyčejný nešťastník, který závidí druhým!“ Rozlíceně se zvedl k odchodu, ale stařec ho rukou zastavil: „Víš, všichni jsme na cestě. Před mnoha lety jsem uvažoval stejně jako ty, dnes vidím věci v jejich naprosté nahotě. Já vím, že pravda bývá na začátku bolestná, ale marně bys od mnicha čekal něco jiného. Pochopil jsem, co znamená žít s Bohem pro věčnost, proto lidem radím, jak jít k podstatě a nezabývat se zbytečnostmi.“

Juraj Jordán Dovala
Pozvání do ticha

Naučte se velmi trpělivě snášet křehkosti druhých a pomáhat jim v nich s nadějí, že i když nejsou dobří teď, jednou přece jen budou.
sv. František Xaverský

SCHÓLIČKA CECILČATA A "VELKÁ" SCHÓLA

VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

ZPÍVÁNÍ U JESLIČEK

VE STŘEDU 27. PROSINCE 2023

V 16.30 VE SLAVIČÍNSKÉM KOSTELE

POJĎME ZPĚVEM OTEVŘÍT SVÁ SRDCE DÍTĚTI V JESLIČKÁCH.

Jesličky – Bůh nezůstal v nebi

Jednoduchým a prostým způsobem přípravy na Vánoce – na narozeniny Ježíše – je i strojení jesliček. Jesličky jsou totiž jakousi živou dobrou zprávou – evangeliem. Vnější dobrou zprávu na místa, ve kterých se žije: do domovů, do škol, na pracoviště a místa, kde se setkávají lidé, do nemocnic a pečovatelských domů, do vězení a na náměstí. Tam, kde žijeme, nám jesličky připomínají jednu podstatnou skutečnost, že totiž Bůh nezůstal v nebi, ale přišel na zem, stal se člověkem, dítětem.

Strojení jesliček je oslavou Boží blízkosti. Bůh je vždycky lidem nablízku, ale když se narodil, byl nejbližší. Strojení jesliček je oslava Boží blízkosti, znovu objevení reality Boha, živého a hmatatelného. Bůh není vzdálený pán nebo netečný soudce, nýbrž pokorná Láska, sestupující až k nám. Dítě v jeslích nám předává něhu. V některých jesličkách je ztvárněný Ježíšek s otevřenou náručí, což lze chápat tak, že Bůh přišel obejmout naše lidství. Je proto krásné zastavit se před jesličkami, svěřovat se Pánu života, mluvit s ním o lidech a situacích, jež nám leží na srdci, bilancovat s ním rok, který se chýlí ke konci, a sdílet očekávání a starosti.

Vedle Ježíše vidíme Marii a svatého Josefa. Můžeme si představovat, co si mysleli a cítili při narození Dítěte v chudobě: radost, ale také údiv. A můžeme také pozvat Svatou rodinu k sobě domů, kde prožíváme radost i starosti, probouzíme se, jíme a spíme, v blízkosti svých nejdražších. Jesličky jsou domácím evangeliem. Slovo jesličky znamená doslova "krmelec", zatímco město Betlém znamená "dům chleba". Krmelec a dům chleba. Jesličky, které strojíme doma, kde společně jíme a vzájemně se vnímáme, nám připomínají, že Ježíš je pokrmem, chlebem života (srov. Jan 6, 34). On žije naší láskou. On dává našim rodinám sílu na další cestu a k odpuštění.

Jesličky nám nabízejí další životní ponaučení. Uprostřed uspěchanosti dneška nám připomínají, že je důležité se zastavit. Neboť jediné, umíme-li se zastavit a usebrat, můžeme obdržet to, na čem v životě záleží. Jedině ponecháme-li povyk světa venku, popřejeme sluchu Bohu, který mluví v tichosti. Jesličky jsou aktualitou každé rodiny.

Jesličky jsou aktuální více než kdy dříve ve světě, kde se vyrábějí zbraně a obrazy násilí pronikají do očí a srdcí. Jesličky jsou naopak rukodělným obrazem pokoje. Proto jsou živým evangeliem.

Z jesliček se můžeme poučit o samotném smyslu života. Vidíme každodenní scény, pastýře s ovce, kováře kující železo, mlynáře připravující mouku na chléb, často se také objevují krajiny a situace našich regionů. To je správné, protože jesličky nám připomínají, že Ježíš přichází do našeho konkrétního života. A proto je důležité chystat jesličky i doma, protože připomínají, že Bůh přišel k nám, narodil se nám, provází nás životem, je člověkem jako my, stal se člověkem jako my. Žádný den v životě nejsme sami. On přebývá

s námi. Nemění věci magicky, ale pokud Jej přijímáme, může změnit všechno.

Přeji vám tedy, aby strojení jesliček bylo příležitostí, jak pozvat Ježíše do svého života. Když chystáme doma jesličky, jako bychom otvírali dveře a říkali: "Vejdí, Ježíši!" A můžeme to také tak opravdu říci, pozvat ho do svého života. Protože přebývá-li v našem životě, život se obrozuje. A rodí-li se život znovu, jsou opravdu Vánoce.

papež František

Farní ples
ala MEXICO

sobota
13.1.2024
od 20 hodin

SOKOLOVNA Slavičín
hraje CIERA

vstupné: 150 Kč | předprodej vstupenek od 5.12.2023
v městském infocentru ve Slavičíně

Abychom konali dobro, vystačí mít trošku odvahy být připraven k přijetí jakéhokoli pokoření, neponižovat nikoho, být vždy milujícím.
sv. Jan Bosco

Křty
Prosinec
Natálie Vodová

Pohřby
Karel Zvonek, 1948, Slavičín
Josef Kovařík, 1986, Bohuslavice nad Vlárí

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDĚLENÍM SVÁTOSTÍ
– největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám:**
Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem.
(Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin
nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok.
(Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.)
Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem.
Svátost nemocných udělujeme po individuální domluvě.
Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa ----- 15.00 – 16.00
Pátek 8.30 – 9.30 15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : **739 245 911**
Mons.P. Marian Dej (soukromé): **731 919 369**
E-mail: **faslavicin@ado.cz**
Web: **www.faslavicin.cz**

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

- 23.12. - 29.12. Obadalová, Durďáková, Borová,
Tománková, Kuželová, Lagová
30.12. - 5.1. Studénková M., Salvetová, Burešová,
Studénková P., Florešová
6.1. - 12.1. Vašíčková, Kudelová, Janůjová, Šebáková,
Nováková, Psotová, Janoušková
13.1. - 19.1. Zlámalová, Peniašková, Studeníková,
Lysáková, Dubská, Habancová
20.1. - 26.1. Hlavicová, Cvešperová, Florešová,
Kovaříková, Pfeiferová, Novotná J.
27.1. - 2.2. Kozáčková, Hudková, Dulíková, Ševčíková,
Žáková, Štulířová, Bartošová
3.2. - 9.2. Bohuslavice
10.2. - 16.2. Hrádek 3
17.2. - 23.2. Rokytnice
24.2. - 1.3. Chovančíková, Machů, Humpolová st.,
Studenková, Adámková

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

NE 7.15 hodin
9.15 hodin
11.00 hodin
PO, ST, PÁ 18.00 hodin
ÚT, ČT, SO 7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

Řešení ze strany 7:
SVĚTLO A SPÁSA PRO VŠECHNY LIDI
(slova: Sova; Anděl; Letadlo; Ocas; Strop; Páv; Veslo;
Obal; Lepra; Auto; Obuv; Všude; Echo; Okno; Omyl;
Ludmila; Adam; Minus)

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, společenstvím, rodinám i jednotlivcům, kteří přijali pozvání k modlitbám za obnovu naší farnosti a města a zúčastnili se 24. listopadu 24-hodinové adorace. Věřte, že každá upřímná modlitba najde nějakou formu Božího vyslyšení a tváří v tvář Nejsvětější Svátosti je modlitba vskutku nejintenzivnější a nejintimnější... Kéž Bůh obdaří naši farnost, město i každého z nás svým požehnáním...

Modlitby matek

- 25.12. **1.svátek vánoční** (Lk 2, 1-14)
Slavnost Narození Páně
26.12. **2.svátek vánoční** (Mt 10, 17-22)
Svátek sv. Štěpana
27.12. **Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty**
(Jan 20, 2-8)
28.12. **Svátek svatých Mláďátek, mučedníků** (Mt 2, 13-18)
31.12. **Svátek Svaté rodiny** (Lk 2, 22-40)
sv. Silvestr (Jan 1, 1-18)
Poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc v novém roce
1.1.2024 **Slavnost Matky Boží Panny Marie** (Lk 2, 16-21)
2.1. sv. Basil Veliký a Řehoř Naziánský (Jan 1, 19-25)
6.1. **Slavnost Zjevení Páně** – Tři králové (Mt 2, 1-12)
7.1. **Svátek křtu Páně** (Mk 1, 6b-11)
14.1. **2. neděle v mezidobí** (Jan 1, 35-42)
17.1. sv. Antonín Veliký (Mk 2, 23-28)
18.1. **Panna Maria, Matka jednoty křesťanů** (Mk 7-12)
21.1. **3. neděle v mezidobí** (Mk 1, 14-20)
sv. Anežka Římská
24.1. sv. František Saleský (Mk 4, 1-20)
25.1. **Svátek Obrácení svatého Pavla** (Mk 16, 15-18)
28.1. **4. neděle v mezidobí** (Mk 1, 21-28)
sv. Tomáš Akvinský
31.1. sv. Jan Bosko (Mk 6, 1-6)
2.2. **Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice**
(Lk 2, 22-40)
3.2. sv. Blažej (Mk 6, 30-34)
4.2. **5. neděle v mezidobí** (Mk 1, 29-39)
10.2. sv. Scholastika (Mk 8, 1-10)
11.2. **6. neděle v mezidobí** (Mk 1, 40-45)
Panna Maria Lurdská
14.2. **POPELEČNÍ STŘEDA** (Mt 6, 1-6.16-18)
sv. Valentin
18.2. **1. neděle postní** (Mk 1, 12-15)

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 400 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durďáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předšní kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další rádné číslo vyjde 18.2.2024 na 1.neděli postní. Uzávěrka bude v neděli 4.2.2024. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!